

# Anonymizované znenie

Preklad

C-5/22 – 1

**Vec C-5/22**

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania**

**Dátum podania:**

3. január 2022

**Vnútroštátny súd:**

Consiglio di Stato

**Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:**

31. december 2021

**Žalobkyňa a odvolateľka:**

Green Network SpA

**Žalovaní v prvom stupni a odporcovia:**

SF

YB

Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

---

[omissis]

## **Consiglio di Stato**

**[Štátna rada, pri výkone súdnej právomoci (šiesty senát), Taliansko]**

vyhlásila toto

### **UZNESENIE**

vo veci odvolania [omissis] podaného

spoločnosťou Green Network S.p.A., [omissis]

***proti***

SF a YB, ktorí sa konania nezúčastnili,

Arera – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (Regulačný orgán pre elektrinu, plyn a životné prostredie, Taliansko) [omissis],

***o zmenu***

rozsudku Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Regionálny správny súd Lombardia, so sídlom v Miláne, prvý senát, Taliansko) č. 1608/2020 vydaného medzi účastníkmi konania týkajúceho sa návrhu na zrušenie rozhodnutia ARERA z 20. júna 2019 [omissis] o „ulovení peňažnej správnej sankcie a prijatí nariadenia o opatrení z dôvodu porušenia zmluvných podmienok dodávky elektrickej energie a zemného plynu koncovým odberateľom“, ako aj predbežných, súvisiacich a/alebo následných aktov [omissis].

[omissis]

#### **1 Zhrnutie predmetu konania a skutkového stavu.**

1.1 Predmetným odvolaním sa spoločnosť Green Network S.p.A. odvolala proti rozsudku č. 1608/2020 Tar Lombardia, so sídlom v Miláne, ktorým boli zamietnuté pôvodné výhrady podané týmto účastníkom konania proti rozhodnutiu Arera z 20. júna 2019 [omissis], ktorým jej bola uložená správna peňažná sankcia vo výške 655 000 eur za to, že poskytla svojim odberateľom zmluvné informácie v údajnom rozpore s regulačnými ustanoveniami vydanými týmto orgánom, ako aj vydaný príkaz na vrátenie súm, ktoré účtovala svojim odberateľom ako „náklady na administratívnu správu“ v celkovej výške 13 987 495,22 eura.

1.2 Konanie, ktoré viedlo k vydaniu napadnutého prvostupňového rozhodnutia, malo svoj základ v oznámení, ktoré orgánu zaslalo [omissis] kontaktné miesto

spotrebiteľa energie a životného prostredia, z ktorého vyplynulo, že spoločnosť Green Network uplatňuje vo vyúčtovaní poplatkov nazvaný „Článok 5“ za ponuku „Home Energy Luce“ (Energia pre domácnosť osvetlenie), ktorý zákazníci napadli ako nejasný. Následné kontroly vykonané úradmi orgánu ukázali, že uplatňovanie tohto poplatku sa netýkalo len vyššie uvedenej ponuky: poplatok bol stanovený v článku 5 (alebo v niektorých prípadoch v článku 4 alebo v článku 7) všeobecných podmienok dodávok spoločnosti Green Network pre elektrickú energiu, ako aj pre zemný plyn. Podľa tohto ustanovenia najmä „náklady na administratívnu správu nie sú zahrnuté do poplatkov stanovených za dodávku a dodávateľ je oprávnený účtovať odberateľovi poplatok nepresahujúci 5 eur mesačne [alebo 10 eur v iných zmluvách] za každé odberné miesto“.

1.3 Po vykonaní dôkazov a záverečného vypočutia spoločnosti [omissis] orgán uložil odvolateľke uvedenú sankciu za nezákonné stanovenie poplatku za náklady na administratívnu správu vo všeobecných zmluvných podmienkach, za neuvedenie tohto poplatku v porovnávacom hárku a vo vyhľadávacom systéme na vyhľadávanie ponúk, ako aj za jeho následné nezákonné uplatňovanie vo vzťahu ku koncovým odberateľom, čo je v rozpore s ustanoveniami kódexu obchodného správania a článkami 8 a 11 poriadku o vyhľadávaní ponúk. Okrem toho orgán uvedeným opatrením nariadil spoločnosti Green Network, aby svojim odberateľom elektriny a zemného plynu vrátila sumu v celkovej výške 13 987 495,22 eura.

Dve odvolania podané na Správny súd prvého stupňa boli zamietnuté.

1.4 [omissis] [O]dvolateľka uviedla tieto dôvody odvolania:

- nesprávnosť rozsudku v tom, že považoval uloženú sankciu za údajne nesprávne vyplnenie porovnávacieho hárku a za následné údajné porušenie kódexu obchodného správania za zákonnú,
- nesprávnosť rozsudku v tom, že uznal sankciu uloženú za údajné porušenie pravidiel poriadku o vyhľadávaní ponúk za zákonnú,
- nesprávnosť rozsudku, pretože považoval uloženú sankciu za údajnú totožnosť a duplicitu poplatku podľa článku 5 s poplatkom PCV (obchodná cena predaja energie na trhu) a s poplatkom QVD (komercializácia maloobchodného predaja zemného plynu) za zákonnú,
- nesprávnosť rozsudku, pretože považoval uloženú vysokú sankciu s prihliadnutím na údajnú závažnosť porušenia, ako aj na osobnosť a činnosť poskytovateľa za zákonnú,
- nesprávnosť rozsudku, pretože uznal rozhodnutie orgánu v rozsahu, v akom tomuto orgánu priznal právomoc vydať voči spoločnosti Green Network príkaz na vrátenie súm v prospech tretích osôb za zákonnú, a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie (SDEÚ) príslušné prejudiciálne otázky.

Orgán [omissis] žiadal zamietnutie odvolania, pričom podal vzájomné odvolanie proti časti I.2) napadnutého rozsudku z dôvodu porušenia článku 2 ods. 12 písm. h) a l) [omissis] zákona č. 481/1995 [omissis] **[a ďalších ustanovení vnútroštátneho práva]** a smerníc 2009/72/ES, 2009/73/ES a (EÚ) 2019/944.

[omissis] **[konanie]**

1.5 Čiastočným rozsudkom č. 8717 z 30. decembra 2021 tento senát zamietol dôvody odvolania podané v súvislosti s uložením peňažnej správnej sankcie vo výške 655 000 eur.

Týmto uznesením sa Súdnemu dvoru predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania v zmysle uvedeného čiastočného rozsudku, pokiaľ ide o otázky uvádzané v piatom odvolacom dôvode, vo veci zákonnosti napadnutého opatrenia v rozsahu, v akom sa ním nariadilo aj vrátenie súm, ktoré boli odberateľom účtované ako „náklady na administratívnu správu“ v celkovej výške 13 987 495,22 eura.

## 2 Podmienky na predloženie.

[omissis] **[prehľad judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa povinnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania]**

2.2 V prejednávanej veci je táto otázka predovšetkým relevantná *prima facie*, keďže sa odvolací dôvod na základe uvádzanej európskej právnej úpravy priamo týka existencie právomoci vykonávanej prostredníctvom príkazu na vrátenie sumy uvedeného v napadnutom opatrení.

Po druhé sa zdá, že ustanovenia, na ktoré sa odvolateľka odvoláva, neboli vykladané Súdny dvorom v súvislosti s prípustnosťou takej nariadenia právomoci, o akú ide vo veci samej.

Po tretie sa zdá, že neexistuje potrebný úplný dôkaz v jednom alebo druhom smere vzhľadom na všeobecnú povahu položiek, na ktoré sa odvoláva obhajoba odporcu na podporu existencie spornej právomoci, ako aj vzhľadom na jeho atypickú povahu, tak ako ho upravil odporca.

## 3 Európska právna úprava.

3.1 Pokiaľ ide o príslušnú európsku právnu úpravu, vo všeobecnosti je veľmi významná právna úprava, ktorá v oblasti ochrany spotrebiteľa s cieľom zlepšiť a integrovať konkurenčné trhy s elektrickou energiou stanovila úlohy a právomoci regulačného orgánu v rámci liberalizovaných službách, najmä s odkazom na článok 37 smernice č. 2009/72/ES z 13. júla 2009.

Predovšetkým je relevantný článok 37 ods. 1 písm. i) – „monitorovať úroveň transparentnosti vrátane veľkoobchodných cien a zabezpečiť, aby elektroenergetické podniky dodržiavali povinnosti týkajúce sa transparentnosti“ – ako aj písm. n) v rozsahu, v akom stanovuje právomoc regulačného orgánu „spolu

s ostatnými príslušnými orgánmi pomáhať zabezpečiť účinnosť a presadzovanie opatrení na ochranu spotrebiteľa vrátane opatrení stanovených v prílohe I“. V prílohe I sa uznáva, že odberatelia majú právo uzavrieť so svojím poskytovateľom služieb zmluvu, ktorá okrem iného obsahuje „všetky kompenzačné a refundačné dojednania, ktoré sa uplatňujú v prípade, že sa nedodržia dohodnuté úrovne kvality služieb, vrátane chybného a oneskoreného účtovania“.

Rovnako je relevantný odsek 4, ktorý najmä stanovuje, že „Členské štáty zabezpečia, aby regulačné orgány mali právomoci, ktoré im umožnia plniť povinnosti uvedené v odsekoch 1, 3 a 6 efektívne a rýchlo. Na tento účel má regulačný orgán minimálne tieto právomoci: ... d) elektroenergetickým podnikom, ktoré si neplnia povinnosti vyplývajúce z tejto smernice alebo iných príslušných právne záväzných rozhodnutí regulačného orgánu alebo agentúry, ukladať účinné, primerané a odrádzajúce sankcie alebo navrhovať príslušnému súdu, aby uložil takéto sankcie. Toto zahŕňa právomoci ukladať prevádzkovateľovi prenosovej sústavy alebo vertikálne integrovanému podniku, podľa situácie, sankcie za neplnenie ich príslušných povinností, ktoré vyplývajú z tejto smernice, alebo navrhovať uloženie takýchto sankcií, v maximálnej výške 10 % ročného obratu prevádzkovateľa prenosovej sústavy alebo až 10 % ročného obratu vertikálne integrovaného podniku“.

#### 4 Vnútroštátna právna úprava.

4.1 Pokiaľ ide o obsah vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa vykonáva uvedená európska právna úprava a ktoré sú relevantné v predmetnej veci, právna úprava uplatnená orgánom odkazuje na nariadenie o právomoci uvedené v článku 2 ods. 20 písm. d) zákona č. 481/1995, ako to vyplýva zo samotného rozhodnutia o spornom príkaze na vrátenie, ktorý znie: „d) nariaďuje sa poskytovateľovi služby, aby upustil od konania poškodzujúceho práva užívateľov, pričom podľa odseku 12 písm. g) sa ukladá povinnosť uhradiť kompenzáciu“.

V odseku 12 písm. g) sa zasa orgánu zveruje táto úloha: „g) monitoruje výkon služieb prostredníctvom právomocí vykonávať inšpekcie, prístupu, získavania dokumentácie a užitočných informácií, pričom tiež určuje prípady automatickej kompenzácie poskytovateľom služby vo vzťahu k užívateľovi, ak poskytovateľ služby nedodržiava zmluvné podmienky alebo poskytuje službu s nižšou úrovňou kvality, ako je stanovená v nariadení o službách podľa odseku 37, zmluve o programe alebo podľa písm. h)“.

V rámci vykonávania tejto právnej úpravy orgán po tom, ako uložil sankciu za zmluvné ustanovenie uvedené v opise skutkového stavu, nariadil vrátiť odberateľom sumy, ktoré im boli z rovnakého dôvodu účtované.

#### 5 Príslušné zásady a koherencia nariadenovacej právomoci vykonávanej orgánom.

Po určení referenčných okolností daného prípadu je potrebné pripomenúť zásady platné pre uvádzanú európsku právnu úpravu.



Vo všeobecnosti smernica 2009/72 má za cieľ vytvoriť otvorený a konkurenčný vnútorný trh s elektrickou energiou, ktorý umožňuje spotrebiteľom slobodne si zvoliť svojich dodávateľov a týmto dodávateľom zase umožňuje slobodne dodávať svojim zákazníkom energiu, pričom sa na tomto trhu vytvárajú rovnaké podmienky, zabezpečuje sa bezpečná dodávka energie a boj proti zmene klímy. Na účely sledovania týchto cieľov táto smernica zveruje národnému regulačnému orgánu široké právomoci v oblasti regulácie a dohľadu nad trhom s elektrickou energiou (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 11. júna 2020, C-378/19).

S osobitným odkazom na predmetné pravidlo bolo zdôraznené, že článok 37 smernice 2009/72/ES nevyžaduje, aby členské štáty nevyhnutne udelili regulačnému orgánu pre trh s elektrickou energiou aj právomoc riešiť spory medzi odberateľmi v domácnosti a prevádzkovateľmi prenosových alebo distribučných sústav. Podľa smernice môžu členské štáty priznať právomoc v oblasti mimosúdneho riešenia sporov medzi odberateľmi a elektroenergetickými podnikmi aj inému orgánu, ako je regulačný orgán, pokiaľ je uvedený orgán nezávislý a vykonáva túto právomoc tak, že uplatňuje rýchle, efektívne, transparentné, jednoduché a nenákladné postupy pri vybavovaní sťažností, ktoré umožňujú spravodlivé a rýchle riešenie sporov (rozsudok Súdneho dvora z 23. januára 2020, C-578/18).

Podľa odvolateľky je uplatnená vnútroštátna právna úprava v rozsahu, v akom legalizuje príkaz na vrátenie súm, ktoré sú predmetom súkromných zmluvných vzťahov, v rozpore s európskou právnou úpravou, ktorá vylučuje takéto rozšírenie riadiacej právomoci zverenej regulačnému orgánu.

- 6 Zo všetkých uvedených dôvodov sa preto senát domnieva, že položené otázky sú hodné na predloženie návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru s formuláciou nasledovných otázok:

*„a) Môže sa európska právna úprava obsiahnutá v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 – najmä v jej článku 37 ods. 1 a 4, ktoré upravujú právomoci regulačných orgánov a v jej prílohe I –, vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj nariadenie právomoc, ktorú vykonáva taliansky regulačný orgán pre trh s elektrickou energiou (ARERA) voči spoločnostiam pôsobiacim v odvetví elektrickej energie a ktorou sa ukladá týmto spoločnostiam povinnosť vrátiť odberateľom, tiež bývalým odberateľom a neplatiacim odberateľom sumu zodpovedajúcu poplatku, ktorý zaplatili na pokrytie nákladov na administratívnu správu v súlade so zmluvnou podmienkou, ktorá podlieha sankcii toho istého orgánu?*

*b) Môže sa európska právna úprava obsiahnutá v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 – najmä v jej článku 37 ods. 1 a 4, ktoré upravujú právomoci regulačných orgánov a v jej prílohe I – vykladať v tom zmysle, že do rámca kompenzačných a refundačných dojednaní uplatnených na odberateľov na trhu s elektrinou v prípade, že prevádzkovateľ na trhu nedodrží*

*dohodnuté úrovne kvality služieb, patrí aj vrátenie poplatku, ktorý odberatelia uhradili, pričom je výslovne upravený v podmienke podpísanej a akceptovanej zmluvy, ktorá nemá žiadnu spojitosť s kvalitou samotnej služby, ale je stanovená na pokrytie nákladov na administratívnu správu hospodárskeho subjektu?“*

[omissis] toto konanie sa prerušuje [omissis] **[konanie]**

Z týchto dôvodov

Consiglio di Stato (Štátna rada) pri výkone súdnej právomoci (šiesty senát) bez toho, aby vyniesla konečný rozsudok, nariaďuje spisovej kancelárii postúpiť spis Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie [omissis].

Rozhodnuté v Ríme [omissis] 16. decembra 2021 [omissis]

PRACOVNÝ DOKUMENT